

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200952
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8720200952.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobkyne N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX K., právne zastúpenej: JUDr. Igorom Šafrankom, IČO: 31 954 448, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 1) EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11Csp/21/2020-64 zo dňa 14.07.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyni nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:
„I. Žalovaný 1/ je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 29. 9. 2015 k Zmluve o spotrebiteľskom úvere Lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29. 9. 2015 uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného 1/ na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.
II. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 30.3.2020 žiadala, aby súd uložil žalovanému 1) povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.09.2015. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.09.2015 s právnym predchodcom žalovaného 1) uzatvorila úverovú zmluvu, na základe ktorej jej poskytol finančné prostriedky a zároveň dňa 29.9.2015 uzatvoril so žalobkyňou právny predchodca žalovaného 1) dohodu o zrážkach zo mzdy v zmysle § 551 OZ. V dohode je uvedené, že dohoda sa uzatvára na dobu určitú, a to doby splatenia pohľadávky. Dňa 21.06.2019 žalovaný 1) vyzval zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu zrážok zo mzdy, kde dlh k 21.6.2019 činí 4 030,04 eura. Napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyni uložilo povinnosť plniť, žalovaný 2/ ako zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky zo mzdy a nemá možnosť ich zastaviť. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 os. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.09.2015 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 17,60 %, správna výška RPMN vychádza na 19,73 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2015 je tiež uvedená nesprávne čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, a to 5 707,26

eura, celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť predstavuje súčet (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade 6 112,80 eura (56,60 eura x 108).

Poukázal na skutočnosť, že dňa 16.12.2019 bol vydaný platobný rozkaz Okresným súdom Banská Bystrica sp.zn. 31Up/1730/2019, ktorým zaviazal žalobkyňu na zaplataenie istiny 1.519,86 eura s príslušenstvom. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.01.2020 a vykonateľnosť 15.03.2020 a zároveň dňa 12.02.2020 Okresný súd Banská Bystrica v uvedenej veci vydal uznesenie, v ktorom povolil splácať dlžnú istinu v 10 mesačných splátkach s tým, že nesplnenie čo i len jednej zo splátok včas má za následok stratu výhody splátok.

Bol toho názoru, že v uvedenom prípade, t.j. v žalobe týkajúcej sa zdržania sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, nejedná sa o tú istú vec právoplatne rozhodnutú, nakoľko žalobkyňa poukázala na porušenie ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách.

Mal za to, že postavenie žalobkyne zostáva vždy neisté aj napriek tomu, že jej súd umožnil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach, avšak nenahrádza, resp. neruší použitie dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa preukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody, nakoľko jej postavenie je vždy neisté. V danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „res iudicata“, pretože nie je daná totožnosť predmetu konania, a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotným žalovaným nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení.

Poukázal na to, že zo strany právneho predchodcu žalovaného v 1. rade bola použitá neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko spolu s úverovou zmluvou bola uzatvorená aj dohoda o zrážkach zo mzdy a žalobkyňa nemala inú možnosť, pretože v prípade, ak by nepodpísala aj dohodu o zrážkach zo mzdy, tak by jej nebol poskytnutý úver, a preto týmto rozhodnutím sa upravil stav právnej neistoty zo strany žalobkyne.

Konštatoval, že v prípade, že žalobkyňa nebude akceptovať, dodržiavať dohodu o splátkach tak ako bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, tak žalovaný 1) by opätovne mal možnosť realizovať dohodu o zrážkach zo mzdy, a týmto rozhodnutím sa upravil stav právnej neistoty žalobkyne. Uzavrel, že sa nejedná o tú istú vec, a teda nejedná sa o „res iudicata“ tak, ako poukazoval žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení a z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom okrem iného uviedol, že na základe platobného rozkazu, bol v konaní v procesnom postavení žalobcu plne úspešnou stranou sporu, kedy titulom predmetnej zmluvy požadoval od žalobkyne (tam v konaní žalovanej) zaplataenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy. Táto pohľadávka bola žalovanému v 1. rade (vtedy žalobcovi) priznaná spolu s úrokom a trovami súdneho konania v rozsahu 100 % s tým, že žalobkyňa (vtedy žalovaná) je povinná zaplatiť priznanú pohľadávku v opakujúcich sa mesačných splátkach až do úplného zaplataenia, pod hrozbou straty výhody splátok. Poznamenal, že uvedenú skutočnosť zdôraznil už v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa jeho názoru bolo v konaní preukázané, že nie sú splnené procesné podmienky pre toto konanie, nakoľko nemožno rozhodovať o tej istej veci dvakrát a súd mal konanie z dôvodu neodstrániteľnej procesnej vady zastaviť (prekážka res iudicata). Predmetná zmluva už predsa bola predmetom súdnej kontroly Okresného súdu Banská Bystrica s tým, že vtedy konajúci súd nevzhliadol žiadne neprijateľné podmienky, resp. porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch a s tým súvisiace prípadné určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ súd v odôvodnení právne uzatvoril, že bola použitá neprijateľná zmluvná podmienka, opätovne tým neprímerane a nezákonne zasahuje do právnej istoty žalovaného v 1. rade.

Nestotožnil sa ani s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy spolu s úverovou zmluvou neprijateľná zmluvná podmienka, keďže ani túto argumentáciu žiadnym relevantným a preskúmateľným spôsobom nezdôvodnil.

Nakoľko bola predmetná pohľadávka priznaná súdnym rozhodnutím, zabezpečenie predmetnej pohľadávky vo forme dohody o zrážkach zo mzdy stratilo akýkoľvek význam a nemôže byť daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Na základe uvedeného je žaloba podaná nedôvodne, eventuálne predčasne.

Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že odvolací súd konanie zastaví alebo napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušíť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní tak, ako budú dodatočne písomne vyčíslené.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

4. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zmenu konajúcim súdom zisteného stavu alebo jeho právneho hodnotenia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

5. Predmetom daného konania je posudzovanie platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, nie plnenie zo zmluvy o úvere - pohľadávka, ktorá z tohto právneho úkonu vznikla.

6. Podľa § 161 ods. 1,2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

8. Citované ustanovenie § 230 CSP upravuje materiálnu stránku právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorá sa prejavuje v jeho nezmeniteľnosti a tým spôsobuje tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci. To zároveň znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už raz právoplatne rozhodlo, sa nemôže rozhodovať opäť. Z pohľadu teórie civilného procesného práva tvorí existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci neodstrániteľnú negatívnu procesnú podmienku, na ktorú je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Existencia prekážky „res iudicata“ vedie k zastaveniu konania v ktoromkoľvek jeho štádiu (§ 161 ods. 1, 2 CSP).

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/42/2008.

9. Z hľadiska posúdenia, či konečné a nezmeniteľné rozhodnutie o konkrétnom spore spôsobuje vo vzťahu k inému sporu prekážku „res iudicata“ je najpodstatnejšou otázkou zistenie a posúdenie, či ide o tú istú vec. Teória civilného procesného práva hovorí v takomto prípade o totožnosti veci. Tá je vo všeobecnosti daná totožnosťou sporových strán a totožnosťou predmetu konania. Totožnosť strán znamená, že sporovými stranami sú tie isté právne subjekty, ktoré boli sporovými stranami v konaní, ktoré sa už skončilo právoplatným rozhodnutím súdu, a to bez ohľadu na ich procesné postavenie. Identita predmetu konania je daná tvrdeniami o skutku, na ktorom je žaloba založená a obsahom žalobného návrhu (petitu žaloby). O ten istý predmet konania ide vtedy, keď rovnaký nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z takých istých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený pôvodný nárok, teda ak vyplýva z rovnakého skutku. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej pritom nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej po právnej stránke v pôvodnom konaní bol posúdený nesprávne alebo neúplne (zhodne v odôvodneniach uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/42/2008, 5Cdo/120/2009).

10. Je nesporné, že Okresným súdom Banská Bystrica bol dňa 16.12.2019 vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 31Up/1730/2019, ktorým zaviazal žalobkyňu na zaplatenie istiny 1.519,86 eura s príslušenstvom. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21.01.2020 a vykonateľnosť 15.03.2020 a zároveň dňa 12.02.2020 Okresný súd Banská Bystrica v uvedenej veci vydal uznesenie, v ktorom povolil splácať dlžnú istinu v 10 mesačných splátkach s tým, že nesplnenie čo i len jednej zo splátok včas má za následok stratu výhody splátok.

11. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že v danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „res iudicata“ pretože nie je daná totožnosť

predmetu konania, a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotnou žalobkyňou (zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy), nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení.

12. Ustanovenie § 551 Občianskeho zákonníka výslovne umožňuje zabezpečiť uspokojenie pohľadávky písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Predpokladá sa pritom písomná dohoda, t.j. písomne zachytený stret dvoch skutočne daných, slobodných, vážnych, určitých a zrozumiteľných prejavov vôle. Aj pre túto dohodu platia všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

13. Z uvedeného vyplýva, že základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu. Zmluva o úvere zo dňa 29.09.2015, uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného je, ako správne posúdil súd prvej inštancie, spotrebiteľskou zmluvou. Rovnaký režim platí pre všetky dokumenty uzatvárané spolu s ňou, kam patrí aj Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 29.09.2015, ktorá, vychádzajúc z jej obsahu, bola rovnako predformulovaná veriteľom.

14. Vzhľadom na uvedené zákonodarca v snahe chrániť spotrebiteľa venuje zabezpečeniu, aby zmluvné dojednania zaväzujúce spotrebiteľa vyjadrovali jeho skutočne existujúcu vôľu mimoriadnu pozornosť, keď aj v ust. § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy) v súvislosti s ochranou spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami stanovil, že za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo je zjavne aj prípad prejednávaneho sporu. Dôkazné bremeno na preukázanie individuálneho dojednania takého zmluvného ustanovenia pritom zaťažuje dodávateľa (viď § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

15. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, teda musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informáciu o tom, čo uzatvorenie konkrétneho právneho úkonu znamená. Výslovne to zákonodarca vyjadril v zákone č.102/2014 Z.z. novelizujúcom zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, konkrétne v jeho § 5a keď s účinnosťou od 01.05.2014, teda dávno pred uzavretím posudzovanej dohody, priamou normatívnou úpravou nepripustil zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, s výnimkou prípadu jej uzavretia vo forme osobitnej listiny, ak spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Aj z dôvodovej správy k tejto zmene vyplýva, že zákonodarcu k zmene viedlo zistenie, že všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžadujúca schválenie súdom, kde stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho vytvára výraznú nerovnováhu medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné túto nerovnováhu korigovať.

16. Žalovaný hájil platnosť dohody tvrdením, že žalobkyňa bola riadne oboznámená s danou dohodou, táto bola na samostatnej listine, zrozumiteľne vyjadrená, žalobkyňa ju podpísala. Žalovaný tvrdil jej individuálne vyjednanie. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania však odvolací súd má za to, že splnenie zákonných podmienok vyžadovaných podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa pre platnosť tejto dohody preukázané nebolo, táto je preto neplatná a ďalším dôvodom neplatnosti je to, že odvolací súd ju v zhode s názorom súdu prvej inštancie považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

17. Dohoda síce je uzavretá na samostatnej listine, avšak žalovaný nesúci dôkazné bremeno nijako nepreukázal poučenie spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia a možnosť ju odmietnuť. V už spomínanej dôvodovej správe k zákonu č.102/2014 Z.z. je k tomu uvedené, cit: „Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednania) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad, tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“ Žalovaný nepreukázal, že by vysvetlil žalobkyňu, čo uzavretie tejto dohody znamená, aké má dôsledky, aby mohla urobiť uvážené a slobodné rozhodnutie. Poučenie o dôsledkoch uzavretia takej dohody je výslovnou zákonnou podmienkou jej

platnosti. Ak by zákonodarca predpokladal, že stačí dohodu spotrebiteľovi len písomne predložiť k podpisu, nech si ju ten prečíta a sám pochopí jej význam a dôsledky, potom by normatívne nezakotvil takúto špeciálnu poučovaciu povinnosť.

18. Žalovaný nepreukázal také poučenie, už preto je táto dohoda podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č.250/2007 Z.z. v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.

19. Pokiaľ ide o žalovaným tvrdené individuálne dojednanie danej dohody, k tomu sa žiada uviesť, že v ustanovení § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje (pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku) za dojednanú individuálne, ale sa považuje za štandardnú (adhéznú) zmluvu. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Rovnako čl. 3 ods. 4 smernice 93/13/ EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenia zaťažuje predajcu alebo dodávateľa na čo v prípade sporu musí prihliadať aj súd.

20. Pokiaľ teda ide o otázku, či predmetná formulárová dohoda o zrážkach zo mzdy je individuálne vyjednanou zmluvnou podmienkou, súd nezistil prekážky na vykonanie súdnej kontroly tejto zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že by zmluvná podmienka bola individuálne vyjednaná (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). S výnimkou podpisu žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá nijako nemohla ovplyvniť obsah dohody, táto je dodávateľom vopred pripravená bez možnosti ovplyvniť jej obsah.

21. Preto nemožno urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednanie, ale o vopred predformulované dojednanie s ktorým súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že dohodu spolu so zmluvou ako celok buď akceptovať bude, alebo nie.

22. Nič nebráni tomu, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, či dohody, avšak zákon (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah (napríklad slobodným vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím), pričom v danom prípade žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť dohodu o zrážkach zo mzdy ovplyvniť, či vylúčiť a uzavrieť ju bez dôsledkov na poskytnutie úveru, s ktorým je táto dohoda previazaná.

23. Žalovaný nesúci dôkazné bremeno individuálneho dojednania dohody vzhľadom na už uvedenú argumentáciu súdu o potrebe preukázania existencie skutočne danej, slobodnej vôle spotrebiteľa „uzatvárajúceho“ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy nepreukázal, žeby sa dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy formou listiny majúcej priamy súvis s úverovou zmluvou a uzatváranou spolu s ňou neudialo len z vôle veriteľa bez akejkoľvek možnosti žalobkyne takúto dohodu vylúčiť a uzavrieť zmluvu o úvere aj bez takejto „dohody“. Z dohody o zrážkach zo mzdy taktiež nevyplyva, žeby žalobca ako spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a o tom, čo vlastne toto dojednanie znamená.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní dohody žalovaný neunesol. V danom prípade je dohoda o zrážkach zo mzdy neplatná, a preto žalovaný (§ 53a Občianskeho zákonníka) nemá právo na základe tejto dohody požadovať od zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok zo mzdy.

25. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

26. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si dôvodov ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný ako procesne neúspešná strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá. Žalobkyňa ako plne úspešná strana sporu bola v priebehu odvolacieho konania pasívna, žiadne preukázateľné trov odvolacieho konania jej nevznikli, preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.